

9 Μαρτίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στές]

ΛΙΖΑ ΣΑΒΒΑ,

Εφεσείουσα,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 574).

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Ορθή η διαδικασία που τηρήθηκε από το Συμβούλιο με την οποία ζήτησε επεξηγηματικές εκθέσεις από τον αξιολογούντα και υπογράφοντα λειτουργό.

5

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Νόμιμη η απόφαση του Συμβουλίου να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγηση του αξιολογούντος λειτουργού που ήταν ο άμεσα προϊστάμενος των υποψηφίων.

10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Διευθυντή — Νόμιμη η απόφαση να μην κληθεί ο Διευθυντής ο οποίος βρισκόταν σε διαθεσιμότητα.

15

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Ορθά λήφθηκε υπόψη η έκθεση του έτους 1983, εφόσον αρχικά τέθηκε ως ημερομηνία προαγωγής η 21/3/1984.

20

Η αιτήτρια επιδίωξε την ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης που απέρριψε την προσφυγή της κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους σε Λογιστικό Λειτουργό, 1ης Τάξης.

25

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απορρίπτοντας την έφεση, αποφάσισε ότι:

1. Ο πρώτος ισχυρισμός που τέθηκε από το δικηγόρο της εφεσείουσας ήταν ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν είχε δικαίωμα να επέμβει στο θέμα της προπαρασκευής των εμπιστευτικών εκθέσεων και να δώσει τέτοιες οδηγίες που το αποτέλεσμα τους ήταν η υποβολή επεξηγηματικών εκθέσεων από τον αξιολογούντα λειτουργό και τον προσυπογράφοντα λειτουργό και, ότι εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η διαδικασία αυτή ήταν σωστή.

5

Το Δικαστήριο συμφώνησε απόλυτα με το αντίστοιχο εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και υπό τα περιστατικά της υπόθεσης αποφασίστηκε πως το Διοικητικό Συμβούλιο ενήργησε ορθά με το να προβεί στην σχετική έρευνα για τη διακρίβωση των ορθών γεγονότων και για να μπορέσει να καταλήξει σε πιο σωστά συμπεράσματα.

10

15

2. Ο δεύτερος ισχυρισμός του δικηγόρου της εφεσείουσας αφορούσε αντιφάσεις στην αιτιολογία για τη γνώμη που εκφράστηκε από το Νομικό Σύμβουλο, που ενώ στα πρακτικά της συνεδρίας της 21/3/1984 αναγράφεται ότι η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου ήταν να δοθεί "βαρύτητα στην εκτίμηση του λειτουργού που κατά τη γνώμη του Συμβουλίου αποδίδει πιο βάσιμα την αξία των υποψηφίων", στα πρακτικά της συνεδρίας της 2/7/1984 αναφέρεται πρόσθετη γνωμοδότηση, ότι όπου υπάρχει διχογνωμία μεταξύ του αξιολογούντα και του προσυπογράφοντα λειτουργού, "το Συμβούλιο οφείλει να προσδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην εκτίμηση του λειτουργού που έχει άμεση εποπτεία και ευθύνη της εργασίας των υποψηφίων των οποίων και προϋσταται".

20

25

30

Τα πρακτικά μίας συνεδρίας αντανακλούν την πραγματική εικόνα του περιεχομένου της όταν επικυρωθούν από ένα Συμβούλιο και υπογραφούν από το πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό. Τα πρακτικά της συνεδρίας της 21/3/1984 επικυρώθηκαν από το Συμβούλιο της Αρχής και υπογράφηκαν από τον Πρόεδρο στις 2/7/1984, αφού έγιναν οι αναγκαίες τροποποιήσεις που να αντικατοπτρίζουν το τι πραγματικά λέχθηκε. Το γεγονός ότι υπήρχε γνωμοδότηση από το Νομικό Σύμβουλο ότι το Συμβούλιο όφειλε να δώσει βαρύτητα στην εκτίμηση του λειτουργού, που κατά τη γνώμη του Συμβουλίου αποδίδει πιο βάσιμα την αξία των υποψηφίων, δεν μπορεί να θεωρηθεί αντιφατική με μεταγενέστερη γνώμη, που όπως υπάρχει ισχυρισμός λήφθηκε τηλεφωνικά, ότι σε περίπτωση διαφωνίας η εκτίμηση του λειτουργού που έχει άμεση εποπτεία και ευθύνη της εργασίας των υποψηφίων των

35

40

οποίων προτίσεται έχει μεγαλύτερη βαρύτητα. Ούτε στην πρώτη, ούτε στη δεύτερη γνώμη δεν υποδεικνύεται στο Συμβούλιο ότι οφείλει να προσδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγηση του αξιολογούντα λειτουργού ούτε του προσυπογράφοντα λειτουργού. Στο συμπέρασμα αυτό κατάληξε η Επιτροπή ύστερα από τη

5

10

3. Όταν ελαμβάνετο η επίδικη απόφαση στην οποία κλήθηκαν τόσο ο αξιολογών λειτουργός όσο και ο προσυπογράφων λειτουργός να εκφράσουν τις απόψεις τους πάνω στις αξιολογήσεις τους, καθώς και την αξιολόγηση των υποψηφίων για το 1983, ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής βρισκόταν σε διαθεσιμότητα από την 1η Απριλίου, 1983, και δεν εκτελούσε τα καθήκοντα του γιατί είχε τεθεί σε μηχανισμό διαδικασίας για ισχυριζόμενα πειθαρχικά παραπτώματα και, κατά συνέπεια, το Διοικητικό Συμβούλιο δεν μπορούσε να καλέσει το Γενικό Διευθυντή που βρισκόταν σε διαθεσιμότητα να παραστεί σε συνεδρία για να εκφράσει απόψεις για τους υποψηφίους.

15

20

4. Το θέμα της αναδρομικής προαγωγής από 1/1/1983 δεν ήταν θέμα το οποίο κατά τον ουσιαστικό χρόνο είχε υπόψη του ή είχε εγερθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν ότι η προαγωγή του υποψηφίου που θα επιλέγετο θα άρχιζε από την 21η Μαρτίου, 1984, και με βάση αυτό το δεδομένο προχώρησε στην απόφασή του και πρόσφερε προαγωγή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Κατά συνέπεια, εφόσον η προαγωγή θα άρχιζε από την 21η Μαρτίου, 1984, το Διοικητικό Συμβούλιο ορθά έλαβε υπόψη την απόδοση και αξιολόγηση των υποψηφίων για το 1983.

25

30

5. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του δικηγόρου της εφεσείουσας ότι το Συμβούλιο εσφαλμένα έδωσε βαρύτητα στη γνώμη του αξιολογούντα λειτουργού ενώ θα έπρεπε να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγηση του προσυπογράφοντα λειτουργού, ο οποίος είχε την εξουσία να τροποποιήσει την αξιολόγηση του αξιολογούντα λειτουργού, το Δικαστήριο παρατήρησε τα εξής: Ο αξιολογών λειτουργός ήταν ο Ανώτερος Λογιστής της Αρχής, ο οποίος ήταν ο άμεσα προϊστάμενος των υποψηφίων και ο οποίος ήταν σε θέση να γνωρίζει τις ικανότητες και την απόδοσή τους.

35

40

Το Δικαστήριο συμφώνησε με το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ήταν νόμιμο και εύλογα επιτρεπτό, υπό τα περιστατι-

κά της υπόθεσης, στο Διοικητικό Συμβούλιο, να δώσει τη βαρύτητα που έδωσε στην εκτίμηση του Ανώτερου Λογιστή σαν αξιολογούντα λειτουργού.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 5

Αναφερόμενη υπόθεση:

Savva v. Ports Authority of Cyprus (1987) 3(B) C.L.R. 715.

10

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Τριανταφυλλίδης, Π.), που δόθηκε την 1η Μαρτίου, 1986 (Αριθμός Προσφυγής 202/84), με την οποία απέρριψε την προσφυγή της εφεσείουσας εναντίον της απόφασης των εφεσιβλήτων να προαγάγουν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης στην Αρχή Λιμένων Κύπρου, αντί της εφεσείουσας.

15

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Εφεσείουσα.

Ν. Παπαευσταθίου, για τους Εφεσίβλητους.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο Πρόσωπο.

25

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Σαββίδης.

30

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του τότε Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην άσκηση πρωτόδικης αναθεωρητικής δικαιοδοσίας στην Προσφυγή 202/84 με την οποία απέρριψε την προσφυγή της αιτήτριας για ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου προσώπου Βασιλικής Ζαννεττή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης στην Αρχή Λιμένων Κύπρου αντί της αιτήτριας (βλέπε **Savva v. The Ports Authority of Cyprus** (1987) 3 C.L.R. 715).

35

40

Τα γεγονότα της υπόθεσης σε συντομία έχουν ως εξής:-

Το Διοικητικό Συμβούλιο της εφεσίβλητης Αρχής αποφάσισε σε συνεδρία του με ημερομηνία 26/8/1983, την πλήρωση μιας κενής θέ-

- 5 της Λογιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης, και ανάθεσε στην αρμόδια Υπηρεσιακή Επιτροπή να εξετάσει το θέμα και να υποβάλει έκθεση στο Διοικητικό Συμβούλιο. Όταν όλα τα προκαταρκτικά διαβήματα συμπληρώθηκαν, το Συμβούλιο, σε συνεδρία του με ημερομηνία 21/10/1983, αφού μελέτησε το θέμα της προαγωγής στην εν λόγω θέση αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στην εφεσείουσα. Πριν κοινοποιήσει την απόφασή του αυτή το Διοικητικό Συμβούλιο αφού διαπίστωσε πως δεν ακολουθήθηκαν οι κανονισμοί διαδικασίας στη συμπλήρωση των εμπιστευτικών εκθέσεων, αποφάσισε, στη συνεδρία του με ημερομηνία 31/10/1983, να ακυρώσει την προηγούμενη απόφασή του με ημερομηνία 21/10/1983 και έδωσε οδηγίες στη διεύθυνση να υποβάλει ξανά στο Διοικητικό Συμβούλιο το θέμα αφού γίνει συμμόρφωση με τους κανονισμούς.
- 10 Σε συνεδρία του με ημερομηνία 30/11/1983 το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής επιλήφθηκε και πάλιν του θέματος της κατάλληλης ετοιμασίας των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και έδωσε οδηγίες όπως ο αξιολογών λειτουργός και ο προσυπογράφων λειτουργός συμπληρώσουν την εργασία τους σε ό,τι αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις των Λογιστικών Λειτουργών 2ης Τάξης για το 1982 μέσα σε δέκα μέρες και να την υποβάλουν στο Συμβούλιο για συζήτηση και λήψη τελικής απόφασης. Λόγω του γεγονότος ότι ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής κατά τον ουσιαστικό χρόνο βρισκόταν σε διαθεσιμότητα την οποία είχε προσβάλει ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου και η υπόθεση εκκρεμούσε, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε όπως ενεργήσει ως αξιολογών λειτουργός ο Ανώτερος Λογιστής και ως προσυπογράφων λειτουργός ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής.
- 20 Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής συνήλθε σε συνεδρία στις 21/3/1984 για να μελετήσει το θέμα προαγωγής στην επίδικη θέση με βάση όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του. Λόγω του γεγονότος ότι υπήρχε διαφορά στην εκτίμηση για τις υποψήφιες μεταξύ του αξιολογούντα λειτουργού και του προσυπογράφοντα λειτουργού, ο αξιολογών και ο προσυπογράφων λειτουργός κλήθηκαν στη συνεδρία για διευκρινήσεις πάνω στις εκθέσεις τους. Ζητήθηκε επίσης από τους δυο λειτουργούς να υποβάλουν την εκτίμηση τους για τις υποψήφιες και για το έτος 1983 για το οποίο δεν είχαν υποβληθεί οι εμπιστευτικές εκθέσεις. Για το 1983 ο μεν αξιολογών λειτουργός είπε ότι βαθμολογεί πρώτη τη Βασιλική Ζαννεττή, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, ενώ ο προσυπογράφων λειτουργός ανέφερε ότι βαθμολογεί πρώτη την αιτήτρια. Το Συμβούλιο δέχθηκε ότι οι εκτιμήσεις των δύο λειτουργών απέδιδαν τη σωστή θέση τους για τις υποψήφιες. Εκτιμώντας όμως το σύνολο των στοιχείων και

το περιεχόμενο των εμπιστευτικών εκθέσεων κατάληξε στο συμπέρασμα ότι μπορεί να αποδώσει βαρύτητα στην εκτίμηση του αξιολογούντα λειτουργού που είχε και άμεση εποπτεία της εργασίας των υποψηφίων για τα χρόνια 1981, 1982 και 1983 ο οποίος και αξιολόγησε ως καλύτερη την Βασιλική Ζαννετή και με βάση όλα τα ενώπιόν του στοιχεία το Συμβούλιο κατάληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να της προσφέρει προαγωγή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 1ης Τάξης από την 21/3/1984.

Στην αμέσως επόμενη συνεδρία του που έλαβε χώρα στις 2/7/1984, επικυρώθηκαν τα πρακτικά της συνεδρίας της 21/3/1984 αφού έγιναν ορισμένες τροποποιήσεις με αντικατάσταση της τελευταίας πρότασης της παραγράφου 7.1.2., στην οποία αναφέρονταν τα εξής:-

"Ο Προσυπογράφων Λειτουργός σε τροποποιητικό πίνακα που υπέβαλε στο Συμβούλιο εβελτίωσε τη βαθμολογία που είχε δώσει για την Β. Ζαννετή για το 1982, και για το 1983 είπεν ότι βαθμολογεί πρώτη την Α. Σάββα."

Με την πιο κάτω:-

"Ο Προσυπογράφων Λειτουργός σε πίνακα που υπέβαλε στο Συμβούλιο ετροποποίησε την βαθμολογία που είχε δώσει για όλες τις υποψήφιες για το 1982 για τους λόγους που αναφέρονται στη γραπτή έκθεση του που υπέβαλε στο Συμβούλιο και για το 1983 είπεν ότι βαθμολογεί πρώτη την Α. Σάββα."

Επίσης έκαμε την ακόλουθη προσθήκη στην παράγραφο 7.1.4.:-

"Στο συμπέρασμα αυτό κατάληξε το Συμβούλιο λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τα πιο πάνω ως και την γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου επί του συγκεκριμένου θέματος ο οποίος εξέφρασε την άποψη ότι εκεί όπου υπάρχει διχογνωμία μεταξύ του Αξιολογούντος και του Προσυπογράφοντος Λειτουργού το Συμβούλιο οφείλει να προσδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην εκτίμηση του Λειτουργού που έχει άμεση εποπτεία και ευθύνη της εργασίας των υποψηφίων των οποίων και προΐσταται."

Η απόφαση του συμβουλίου κοινοποιήθηκε στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο που την αποδέχθηκε με επιφύλαξη των δικαιωμάτων της για διεκδίκηση αναδρομικότητας της προαγωγής της από την 1η Ιανουαρίου, 1983.

Στις 28 Αυγούστου, 1984, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να δώσει αναδρομική ισχύ στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου προσώπου από τον 1η Ιανουαρίου, 1983.

- 5 Σαν αποτέλεσμα των πιο πάνω αποφάσεων η αιτήτρια καταχώρισε την προσφυγή 202/84 στις 27 Απριλίου, 1984, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερόμενου προσώπου και την Προσφυγή 621/84 εναντίον της απόφασης της Αρχής να δώσει αναδρομική ισχύ στην προαγωγή αυτή. Το πρωτόδικο Δικαστήριο απόρριψε και τις δυο προσφυγές με αποτέλεσμα η εφεσείουσα να καταχωρίσει τις Αναθεωρητικές Εφέσεις 574 και 576. Στη διάρκεια της ακρόασης των εφέσεων ο δικηγόρος της εφεσείουσας απόσυρε την Έφεση 576 γιατί εν όψει του περιεχόμενου της Έφεσης 574 κανένας σκοπός δε θα εξυπηρετείτο με την προώθηση της Έφεσης 576.

- Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσείουσας ισχυρίστηκε πως η όλη διαδικασία για την τροποποίηση και σύνταξη των νέων εμπιστευτικών εκθέσεων ήταν άκυρη και εν πάση περιπτώσει στα πρακτικά της συνεδρίας που λήφθηκε η επίδικη απόφαση η αιτιολογία που δίνεται δεν είναι ικανοποιητική, γεγονός που το διαπίστωσε το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής που, μετά την καταχώριση της προσφυγής, τρεις μήνες αργότερα, στις 2 Ιουλίου 1984, ήλθε να συμπληρώσει αντικανονικά τα πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίας κατά τρόπο που βρισκόταν σε αντίφαση με τα πρακτικά της προηγούμενης του συνεδρίας.

- Ισχυρίστηκε επίσης ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσείουσας ότι ο τρόπος με τον οποίο ενήργησε το Διοικητικό Συμβούλιο στο να ζητήσει νέα αξιολόγηση για τις υποψήφιες ήταν αντικανονικός γιατί το Διοικητικό Συμβούλιο, που είναι έξω από την ιεραρχία, δεν μπορούσε να υπεισέλθει στην εμπιστευτική έκθεση που ετοίμασαν υπάλληλοι της ιεραρχίας και ήταν καθ' όλα νόμιμη, ειδικά για το 1981.

- 35 Για το 1982 και πάλιν η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν εσφαλμένη και εν πάση περιπτώσει όφειλε το Διοικητικό Συμβούλιο να δώσει ειδική αιτιολογία για ποιο λόγο έδωσε βαρύτητα σε μια από τις δυο γνώμες. Ήταν καθήκον του Διοικητικού Συμβουλίου να πάρει τις γραπτές απόψεις και των δυο, του αξιολογούντα και του προσυπογράφοντα λειτουργού, να τις διερευνήσει, να εξετάσει τη διαφορά που υπήρχε, να σταθμίσει και τις δυο απόψεις και αν τελικά έπρεπε να καταλήξει στη μια από τις δυο θα έπρεπε να δεχθεί τη γνώμη του προσυπογράφοντα λειτουργού που έχει τον τελευταίο

λόγο σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στη Δημόσια Υπηρεσία στους οποίους παραπέμπουν οι κανονισμοί της Αρχής.

Ειδικά για το 1982 το Συμβούλιο όφειλε μια και υπήρχε δι-
χογνωμία στην εκτίμηση να λάβει υπόψη του την εκτίμηση του
Γενικού Διευθυντή η οποία αναφέρεται στη σχετική έκθεση και η
οποία παραγνωρίστηκε εντελώς στην προκειμένη περίπτωση.
Ισχυρίστηκε ακόμα πως με βάση όλα τα στοιχεία των φακέλων η
αιτήτρια υπερεξέτασε έκδηλα του ενδιαφερόμενου προσώπου.

5

10

Θα ασχοληθούμε πρώτα με τον ισχυρισμό του ευπαίδευτου
δικηγόρου της εφεσείουσας ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν εί-
χε δικαίωμα να επέμβει στο θέμα της προπαρασκευής των εμπι-
στευτικών εκθέσεων και να δώσει τέτοιες οδηγίες που το αποτέ-
λεσμα τους ήταν η υποβολή επεξηγηματικών εκθέσεων από τον
αξιολογούντα λειτουργό και τον προσυπογράφοντα λειτουργό
και, ότι εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η
διαδικασία αυτή ήταν σωστή. Το εύρημα του πρωτόδικου Δικα-
στηρίου πάνω στο σημείο αυτό ήταν το ακόλουθο (σελ. 719):-

15

20

"The course adopted by the Board in this respect was, in my
view, clearly required by, and fully compatible with, the basic
principle of administrative law that the Board had to carry out
a due inquiry in order to ascertain the correct facts and to avoid
acting under any misconception."

25

Συμφωνούμε απόλυτα με το πιο πάνω εύρημα του πρωτόδικου
Δικαστηρίου και υπό τα περιστατικά της υπόθεσης βρίσκουμε
πως το Διοικητικό Συμβούλιο ενήργησε ορθά με το να προβεί
στην έρευνα αυτή για τη διακρίβωση των ορθών γεγονότων και
για να μπορέσει να καταλήξει σε πιο σωστά συμπεράσματα.

30

Ερχόμαστε τώρα στον ισχυρισμό για αντιφάσεις στην αιτιο-
λογία που αφορά τη γνώμη που εκφράστηκε από το Νομικό Σύμ-
βουλο που ενώ στα πρακτικά της συνεδρίας της 21/3/1984 ανα-
γράφεται ότι η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου ήταν να
δοθεί "βαρύτητα στην εκτίμηση του λειτουργού που κατά τη
γνώμη του Συμβουλίου αποδίδει πιο βάσιμα την αξία των υπο-
ψηφίων", στα πρακτικά της συνεδρίας της 2/7/1984 αναφέρεται
πρόσθετη γνωμοδότηση ότι όπου υπάρχει διχογνωμία μεταξύ
του αξιολογούντα και του προσυπογράφοντα λειτουργού "το
Συμβούλιο οφείλει να προσδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην
εκτίμηση του λειτουργού που έχει άμεση εποπτεία και ευθύνη
της εργασίας των υποψηφίων των οποίων και προΐσταται".

35

40

Τα πρακτικά μιας συνεδρίας αντανακλούν την πραγματική εικόνα του περιεχόμενου της όταν επικυρωθούν από ένα Συμβούλιο και υπογραφούν από το πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό. Τα πρακτικά της συνεδρίας της 21/3/1984 επικυρώθηκαν από το Συμβούλιο της Αρχής και υπογράφηκαν από τον Πρόεδρο στις 2/7/1984 αφού έγιναν οι αναγκαίες τροποποιήσεις που να αντικατοπτρίζουν το τι πραγματικά λέχθηκε. Το γεγονός ότι υπήρχε γνωμοδότηση από το Νομικό Σύμβουλο ότι το Συμβούλιο όφειλε να δώσει βαρύτητα στην εκτίμηση του λειτουργού, που κατά τη γνώμη του Συμβουλίου αποδίδει πιο βάσιμα την αξία των υποψηφίων δεν μπορεί να θεωρηθεί αντιφατική με μεταγενέστερη γνώμη, που όπως υπάρχει ισχυρισμός λήφθηκε τηλεφωνικά, ότι σε περίπτωση διαφωνίας η εκτίμηση του λειτουργού που έχει άμεση εποπτεία και ευθύνη της εργασίας των υποψηφίων των οποίων προτίθεται έχει μεγαλύτερη βαρύτητα. Ούτε στην πρώτη, ούτε στη δεύτερη γνώμη δεν υποδεικνύεται στο Συμβούλιο ότι οφείλει να προσδώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγηση του αξιολογούντα λειτουργού ούτε του προσυπογράφοντα λειτουργού. Στο συμπέρασμα αυτό κατόληξε η Επιτροπή ύστερα από τη διαπίστωση πως το πρόσωπο, που είχε άμεση εποπτεία της εργασίας των υποψηφίων για τα χρόνια 1981, 1982, 1983, ήταν ο αξιολογών λειτουργός και κατά συνέπεια έδωσε μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγησή του.

Ένας άλλος ισχυρισμός, που όπως έχουμε ήδη αναφέρει πρόβαλε ο δικηγόρος της εφεσείουσας, ήταν ότι μια και υπήρχαν διϊστάμενες εκτιμήσεις μεταξύ του αξιολογούντα λειτουργού και του προσυπογράφοντα λειτουργού το Δικαστήριο έπρεπε να λάβει υπόψη του και την άποψη που εκφράστηκε από το Γενικό Διευθυντή της Αρχής στις εμπιστευτικές εκθέσεις.

Όταν ελαμβάνετο η επίδικη απόφαση στην οποία κλήθηκαν τόσο ο αξιολογών λειτουργός όσο και ο προσυπογράφων λειτουργός να εκφράσουν τις απόψεις τους πάνω στις αξιολογήσεις τους, καθώς και την αξιολόγηση των υποψηφίων για το 1983, ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής βρισκόταν σε διαθεσιμότητα από την 1η Απριλίου, 1983, και δεν εκτελούσε τα καθήκοντα του γιατί είχε τεθεί σε μηχανισμό διαδικασία για ισχυριζόμενα πειθαρχικά παραπτώματα και, κατά συνέπεια, το Διοικητικό Συμβούλιο δεν μπορούσε να καλέσει το Γενικό Διευθυντή που βρισκόταν σε διαθεσιμότητα να παραστεί σε συνεδρία για να εκφράσει απόψεις για τους υποψηφίους. Όσον αφορά τις γραπτές του απόψεις που αναφέρονται στις εμπιστευτικές εκθέσεις συμφωνούμε με το τι λέχθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο στη σελίδα 720, ότι:-

"... in the absence of any proof to the contrary, and on the strength of the presumption of regularity, it must be taken that the said views of the General Manager were before the Board with all other relevant material and must have been duly considered; and it is to be pointed out, in any event, that these views of the General Manager regarding the applicant and the interested party were on the whole of such nature that it cannot be said that they ought to have tilted the scales in favour of the applicant and against the interested party as regards suitability for promotion."

5

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος της εφεσείουσας ισχυρίστηκε επίσης ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν έπρεπε να λάβει υπόψη του την απόδοση των υποψηφίων για το 1983 μια και είχε υπόψη του να δώσει αναδρομική ισχύ στην προαγωγή από την 1η Ιανουαρίου, 1983.

10

Το θέμα της αναδρομικής προαγωγής από 1/1/1983 δεν ήταν θέμα το οποίο κατά τον ουσιώδη χρόνο είχε υπόψη του ή είχε εγερθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν ότι η προαγωγή του υποψηφίου που θα επιλέγετο θα άρχιζε από την 21η Μαρτίου, 1984, και με βάση αυτό το δεδομένο προχώρησε στην απόφασή του και πρόσφερε προαγωγή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Το θέμα της αναδρομικότητας εγέρθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου προσώπου. Κατά συνέπεια, εφόσο η προαγωγή θα άρχιζε από την 21η Μαρτίου, 1984, το Διοικητικό Συμβούλιο ορθά έλαβε υπόψη την απόδοση και αξιολόγηση των υποψηφίων για το 1983.

15

20

25

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του δικηγόρου της εφεσείουσας ότι το Συμβούλιο εσφαλμένα έδωσε βαρύτητα στη γνώμη του αξιολογούντα λειτουργού ενώ θα έπρεπε να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στην αξιολόγηση του προσυπογράφοντα λειτουργού ο οποίος είχε την εξουσία να τροποποιήσει την αξιολόγηση του αξιολογούντα λειτουργού, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής. Ο αξιολογών λειτουργός ήταν ο Ανώτερος Λογιστής της Αρχής ο οποίος ήταν ο άμεσα προϊστάμενος των υποψηφίων και ο οποίος ήταν σε θέση να γνωρίζει τις ικανότητες και την απόδοσή τους.

30

35

Συμφωνούμε με το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ήταν νόμιμο και εύλογα επιτρεπτό, υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, στο Διοικητικό Συμβούλιο να δώσει τη βαρύτητα που έδωσε στην εκτίμηση του Ανώτερου Λογιστή σαν αξιολογούντα λειτουργού.

40

Το πρωτόδικο Δικαστήριο στην απόφαση του που εφεσιβάλλεται

κατάληξε τελικά στο πιο κάτω συμπέρασμα, στη σελίδα 721:-

5 "In any event, from a perusal of the confidential reports files as they were originally prepared, as well as on the basis of the
10 evaluations of the candidates which were made later by means of the aforementioned explanatory reports, and, also, in the light of all other relevant material which was placed before this Court, I have not been persuaded that the applicant was a candidate strikingly superior to the interested party and that, therefore, it was not
15 reasonably open to the Board to select the interested party for promotion instead of her. It was within the discretionary powers of the Board to choose the most suitable candidate for promotion to the post concerned and it has not been shown to my satisfaction that such powers were exercised in a defective manner in any way."

20 Ακούσαμε τα επιχειρήματα του ευπαίδεντου δικηγόρου της εφεσείουσας και είχαμε την ευκαιρία να διεξέλθουμε το περιεχόμενο των σχετικών φακέλων όπως επίσης και τις αξιολογήσεις των υποψηφίων που έγιναν με τις συμπληρωματικές εκθέσεις και γενικά όλα τα έγγραφα που τέθηκαν ενώπιόν μας και, σαν αποτέλεσμα, καταλήξαμε στο συμπέρασμα να εκφράσουμε την άποψη ότι συμφωνούμε με το πιο πάνω συμπέρασμα του
25 πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η εφεσείουσα δεν απόδειξε έκδηλη υπεροχή σε σχέση με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο και ότι, υπό τα περιστατικά της υπόθεσης, ήταν εύλογα εφικτό στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής να επιλέξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ως το πιο κατάλληλο για προαγωγή αντί της εφεσείουσας.

30 Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν κάμνουμε διαταγή για έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.